

Zie, ik kom spoedig

Zo luidt het eerste gedeelte van Openb. 22:7. Deze woorden zijn reeds eeuwenoud en nog is Christus, Die deze woorden heeft gesproken, niet op aarde gekomen. De H. Schrift leert evenwel, dat duizend jaren bij de Here God zijn als één dag. (Psalm 90: 4 en 2 Petrus 3: 8).

Op welke dag Christus in heerlijkheid zal verschijnen, is een verborgenheid, maar wel kan worden nagegaan, dat het einde van de tijd, dat de Kerk van Christus strijdende is op aarde, snel nadert. De Here God heeft in zes dagen aan de wereld het aanzijn gegeven door Zijn scheppende kracht. Deze zes scheppingsdagen symboliseren de zesduizend jaren, gedurende welke de huidige wereldorde zal bestaan.

Toen Christus als Godsmens uit de maagd Maria werd geboren, waren er vierduizend jaren voorbij gegaan. Hij kwam om een eeuwige verzoening teweeg te brengen; Hij stierf aan het kruis, waarna Zijn ontziend lichaam in een grafspelonk werd gelegd.

Op de derde dag stond Hij evenwel als Levensvorst op, en Zijn teleurgestelde volgelingen ontvingen door de verschijning van de Heer de rotsvaste overtuiging, dat Hij inderdaad uit de doden was opgestaan, zodat alle ongeloof en twijfel bij hen verdwenen. Op de veertigste dag na de opstanding van de Heer ging Hij naar de hemel, wat Zijn discipelen zagen. Hen werd door twee mannen (engelen) in witte kleding gezegd: 'Gij, Galilese mannen! Wat staat gij, en ziet u op naar den hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkewijs gij Hem naar den hemel hebt zien henevaren.' Als hun Vriend en Bruidegom ging Hij naar de hemel en deze hemelvaart was onzichtbaar voor de wereld. Wanneer de Heer Jezus dus zal wederkomen, dan komt Hij alleen voor de Zijnen (de wijze maagden, Mat. 25: 1-13), en deze wederkomst zal onzichtbaar voor de wereld zijn.

Op de tiende dag ná de hemelvaart van de Heer Jezus (zie Handelingen 2) vond de uitstorting van de Heilige Geest plaats. Die Christus ook de Trooster (Paracleet) heeft genoemd, zoals geschreven staat in Johannes 15: 26 en 27: 'Maar wanneer de Trooster zal gekomen zijn, Die van den Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen, en gij zult ook getuigen, want gij zijt van den beginne met Mij geweest.' Dus tweeërlei getuigenis.

Dit tweeërlei getuigenis bezat de Kerk in de eerste eeuw, want de Heilige Geest was uitgestort, en de gave der profetie werd daardoor aan de kerk gegeven, alsmede de andere gaven van de H. Geest, welke apostel Paulus noemt in 1 Kor. 12: 4-10. Door de gave van profetie kon de Heer der Kerk Zelf mannen aanwijzen, die Hem in een ambt moesten dienen. Daarom kon apostel Paulus schrijven: 'Paulus, een apostel, (geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft). (Galaten 1:1). Barnabas werd tegelijk met Paulus tot apostel geroepen (Han. 13: 2), zodat blijkt, dat er in de eerste eeuw meer dan twaalf apostelen zijn geweest. Voor de afgefallen Judas Iskariot kwam Matthias in de plaats, die door middel van het lot werd aangewezen (Han. 1: 24-26), omdat toen de Heilige Geest nog niet was uitgestort.

Niet alleen de apostelen, maar ook de profeten, evangelisten en herders (Efeze 4: 11) hadden hun ambt ontvangen, daartoe geroepen door de Heer, Die sprak door profeten met de gave der profetie begiftigde personen, gedreven door de H. Geest. Daarom staat er geschreven: 'Zo hebt dan acht op uzelf en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn bloed.' (Han. 20: 28). Dit sprak apostel Paulus tot de ouderlingen (oudsten) van de gemeente te Efeze, die hij te Miléte tot zich had laten komen en aan wie hij openbaarde, dat banden en verdrukkingen hem wachtten, zoals de Heilige Geest van stad tot stad had getuigd. Dit getuigen van de H. Geest geschiedde door de gave der profetie, welke men ontving door het gebed en de handoplegging van een apostel, gelijk wij lezen in Han. 19: 6: 'en toen Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de H. Geest op hen; en zij spraken met vreemde talen en profeteerden.' (zie ook Han. 8: 14-17).

De huidige wereldorde bestaat bijna zesduizend jaren. En op grond van hetgeen aan het begin van deze brochure is geschreven, kunnen wij zeggen dat de wederkomst van de Heer spoedig zal plaats vinden. De Heer Jezus zei tot Zijn discipelen volgens Johannes 14: 3: 'En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder, en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.' Hieruit volgt, dat wanneer de Heer wederkomt, de gelovigen (d.w.z. de wijze maagden) eerst dan in de hemel zullen komen, waar Christus nu is. Degenen, tot wie Christus deze woorden inzake zijn wederkomst heeft gesproken, leven niet meer op aarde, maar zij leven voort in het Paradijs, dat Christus heeft geopend, toen Hij – na Zijn kruisdood – naar het Rijk der doden was gegaan. Want blijkens Lukas 23: 43 sprak Hij tot de berouwvolle moordenaar aan het kruis: 'Voorwaar, Ik zeg u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.' (zie ook 2 Kor. 12: 4).

De mensen moeten zich op de wederkomst van Christus voorbereiden. Voor hen, die Hem verwachten en wakende zijn, komt Hij als een dief in de nacht. 'Laat uw lenden omgord zijn, en de kaarsen brandende. En zijt den mensen gelijk, die op hun Heer wachten, wanneer Hij wederkomen zal van de bruiloft, opdat, als Hij komt en klopt, zij Hem terstond mogen opendoen. Zalig zijn die dienstknechten, welke de Heer, als Hij komt, zal wakende vinden.' (Lukas 12: 35-37).

Volgens Hebreëën 9: 26 is de Heer Jezus eenmaal in de voleinding der eeuwen geopenbaard, om de zonde te niet te doen door Zijn eigen offer. Hij kwam aan het einde van de tweede bedeling. Elke bedeling duurt ongeveer tweeduizend jaren. Aan de wederkomst van Christus zal de opstanding uit de doden voorafgaan (1 Thes. 4: 16). De opstanding uit de doden wordt in Openb. 20: 5 en 6 de eerste opstanding genoemd. Zij, die deel hebben in de eerste opstanding, worden zalig en heilig genoemd, en zij zullen priesters van God en Christus zijn en met Hem als koningen heersen op de aarde, duizend jaren. Deze dag van duizend jaren zal dus voor de dan op aarde levende mensheid de grote Sabbatdag zijn, welke volgt op de zes dagen van duizend jaren. De tweede of algemene opstanding zal plaatsvinden na het einde van het duizendjarig Vrederijk (Openb. 20: 11-15).

Daar wij bijna aan het einde van de derde bedeling zijn, zal spoedig de eerste opstanding (in Lukas 14: 14 de opstanding der rechtvaardigen genoemd). De getrouwe kinderen van God, die het Zegel van God (verzegeld met de H. Geest) door middel van het apostelambt hebben ontvangen en die nog op aarde leven, wanneer Christus komt, zullen in een punt van tijd veranderd worden, d.w.z. in één ogenblik een onverderfelijk lichaam ontvangen (1 Kor. 15: 51 en 52). Deze zullen daarna met de opgestane heiligen naar de hemel opvaren, de nederdalende Heer en Bruidegom tegemoet (1 Thes. 4: 17 en Openb. 11: 12).

Na de opvaart in de hemel van de getrouwe en verzegelde gelovigen zal de antichrist zijn volle macht doen gelden, zodat allen, die de antichristelijke leer niet willen aanvaarden en het merkteken van het beest (antichristelijke Staatsmacht) niet willen ontvangen, zedelijk of lichamelijk gedood zullen worden. De tijd, dat de antichristelijke macht op de aarde de totale heerschappij heeft wordt in Openb. 3: 10 genoemd 'De ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken die op aarde wonen.' Daarna zal de Heer Jezus met Zijn verheerlijkte bruid zichtbaar voor de gehele wereld wederkomen, om gericht te houden op de antichristelijke aarde. Van deze tweede wederkomst spreekt Openb. 1: 7: 'Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen om Hem rouw bedrijven, ja amen.'

Er zijn wijze en dwaze maagden. De wijze hebben de olie van de H. Geest (Zac. 4: 1-6) in hun lampen en gaan de bruiloftszaal in. Zij zijn verzegeld tot Bruid om de Heer bij Zijn komst op de wolken tegemoet te gaan in de lucht.

De Heer Jezus nodigt ook thans alle mensen uit, zich niet alleen te laten dopen met water (Han. 19: 1-7), maar ook zich te laten verzegelen met de H. Geest door een apostel, die door de gave van profetie door profetenmond is geroepen, opdat zij bereid zullen zijn, wanneer de hemelse Bruidegom Christus komt.

Zie, ik kom spoedig – Maranatha